

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

2. De materia huius Sacramenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

niam certò conferendi, adeoque fuisse hoc vnum ex sacramentis nouæ legis.

2 Sacramentum Confirmationis tanquam stabilis Cereinonia semper in Ecclesia vsurpatum fuit, constat ex promissione Christi omnibus fidelibus vniuersim facta Iohannis 14. *Ego rogabo patrem & alium paraclatum dabit vobis, vt maneat vobiscum in aeternum,* quam promissionem in omnes factam esse, testatur S. Petrus ibidem n. 38. 39. Colligitur id etiam ex constante Patrum Traditione Dionysii Areopag. Cyrilli, Tertul. Ambrosii, Theodoret. Hieronymi, August.

NB. Institutum esse hoc sacramentum à Christo ante ascensionem non est dubium, sicuti constat ex iis, quæ dixi hoc libro Tract. 1.c.2. Sed vsus & administratio huius sacramenti non erat ante ascensionem Christi, quia in hoc sacramento ait S. Thom. datur plenitudo Spiritus sancti, quæ non erat danda ante resurrectionem Christi. Tempus quo Christus instituit hoc sacramentum existimatur fuisse post resurrectionem Iohannis 20. Cum Apostolis plenam potestatem ordinis sacerdotalis & potestatis Episcopalis in corpus mysticum Ecclesiæ suæ contulit, Sicut misit me meus Pater, & ego mitto vos.

C A P. II.

De materia huius sacramenti.

1 **M**ateria remota sacramenti Confirmationis est **C**hrisma ex oleo & balsamo confectum, atque ab Episcopo benedictum, quæ omnia ad sacramenti essentiam spectant: De benedictione Chismatis, quod de essentia sumitur ex Ecclesiæ traditione perpetua, quæ testatur Chismatis confectionem & conse-

consecrationem semper Episcopo reseruatam, & nunquam presbytero concessam fuisse, quod signū est, talem potestatem secundum Christi institutionem ad solos Episcopos pertinere.

Congruentia cur materia Confirmationis & extreme vnctionis, debeat esse benedicta, est; Nam congruum est, vt corporea & sensibilis materia, atque ad animæ sanctificationem adhibeatur, à vulgari & profano vsu per benedictionem aliquam seceretur. Discrimen autem est, quod quibusdam materiis ipse Christus est vsus, ideoque eas sanctificauit, siue aptas reddidit ad perfectionem sacramenti. Sic Christus in Iordane tactu suo sanctificauit aquas, & Luc. 22. Panem & calicem benedixit; quare ad necessitatem huius sacramenti non spectatur benedictio materiæ, sed sufficit benedictio Christi, si qua vero benedictio Ecclesiastica adhibeatur, ea ad solemnitatem accidentalem pertinet. Vnctionibus autem in confirmatione & vnctione extrema Christus ipse non est vsus, neque eorum materiam benedixisse legitur; Quamobrem tūm Chrisma, tūm oleum infirmorum prius necessariò benedici debent, quam ad vsum sacramenti adhibeantur. Episcopi autem debent benedicere tanquam Præcipui repræsentantes personam Christi.

Probabilis est, quod Papa sacerdoti simplici potestatem Chrsimatis consecrandi dare non possit.

Axioma illud: *Qui potest maius, potest etiam facere minus*, habet tantum locum in subordinatis in quibus id, quod minus est, continetur in maiori, tanquam pars in toto v.c. Qui potest facere testamentū potest etiam facere Codicillum, & qui matrimonium contrahere potest, is etiam sponsalia:

Non verò
Qqq 4 idlo-

id locum habet in rebus distinctis v. c. consecratione Eucharistiæ, & chrisimatis.

NB. Certa forma consecrationis chrisimatis à Christo non est præscripta, sed solum ut per inuocationem spiritus sancti consecraretur, verbis ab Ecclesia ordinatis.

- 4 Materia proxima huius sacramenti est unctio chrisimatis in fronte, facta manu Episcopi in crucis formam, quæ omnia ad essentiam spectant, colligitur tum ex traditione, tum ex forma, quæ Ecclesia vtitur in sacramenti huius administratione.
- 5 Credibilis est Apostolos semper confirmasse baptizatos per chrisimatis unctioem, & hanc ipsam vocari manuum impositionem.

C A P. III.

De forma huius Sacramenti.

- 1 **F**orma huius sacramenti est: signo te signo crucis, & confirmo te chrisimate salutis in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, constat ex traditione Ecclesiæ. Tria enim ait S. Thomas sunt necessaria in hoc sacramento, quæ propter formam signari debent. I. Causa principalis efficiens plenitudinem roboris spiritualis, quæ est sancta Trinitas, quæ exprimi debet, sicut in baptismo ad credendam fidem, ita in confirmatione ad profitendam. II. Finis seu effectus gratiæ, quæ his verbis exprimitur. Confirmo te chrisimate salutis. III. Signum spirituale siue character, qui Christiano militi imprimitur sicut à corporali pugna milites Ducis sui insignibus ornari solent, atque his verbis indicatur, signo te signo crucis.
- 2 Probabile est, valiturum sacramentum, si ita con-